

EL FORT PIENC pàg 11
'Cròniques de la calor':
un projecte per combatre
les altes temperatures

FESTIVAL TANGENT pàg 8
Magalí Datzira presenta
el seu primer disc en solitari
a la Casa Golferichs

liniaeixample

Setmanari • 5/7/2023 • Núm. 253 • liniaeixample.cat

Les queixes pel soroll de les terrasses continuen creixent

Tornen a denunciar el cas dels carrers Enric Granados i Aribau, mentre el Gremi de Restauració hi treu ferro pàg 3

Foto: Linia Eixample

LA CARBONERIA pàg 8
De casa okupada a edifici de luxe: mig milió d'euros per un pis d'una habitació

CONTAMINACIÓ pàg 8
Millora la qualitat de l'aire el primer semestre de l'any

MOLBILITAT pàg 9
Arrenquen les obres del carril bici del carrer Còrsega

La nova vida no arriba

La reforma del Taller Masriera segueix encallada pàg 10

DEFENSA PERSONAL

MIXTO
FEMENINO
EXTRAESCOLARES

KRAVMAGA

DINAMIS SPORT

CLASES Y ENTRENAMIENTOS PRIVADOS
GRATIS 2 DIAS DE PRUEBA MÁS CAMISETA

618 557 197

DEFENSA
PERSONAL

[SALA FITNESS INCLUIDA
1H PARKING GRATUITA]

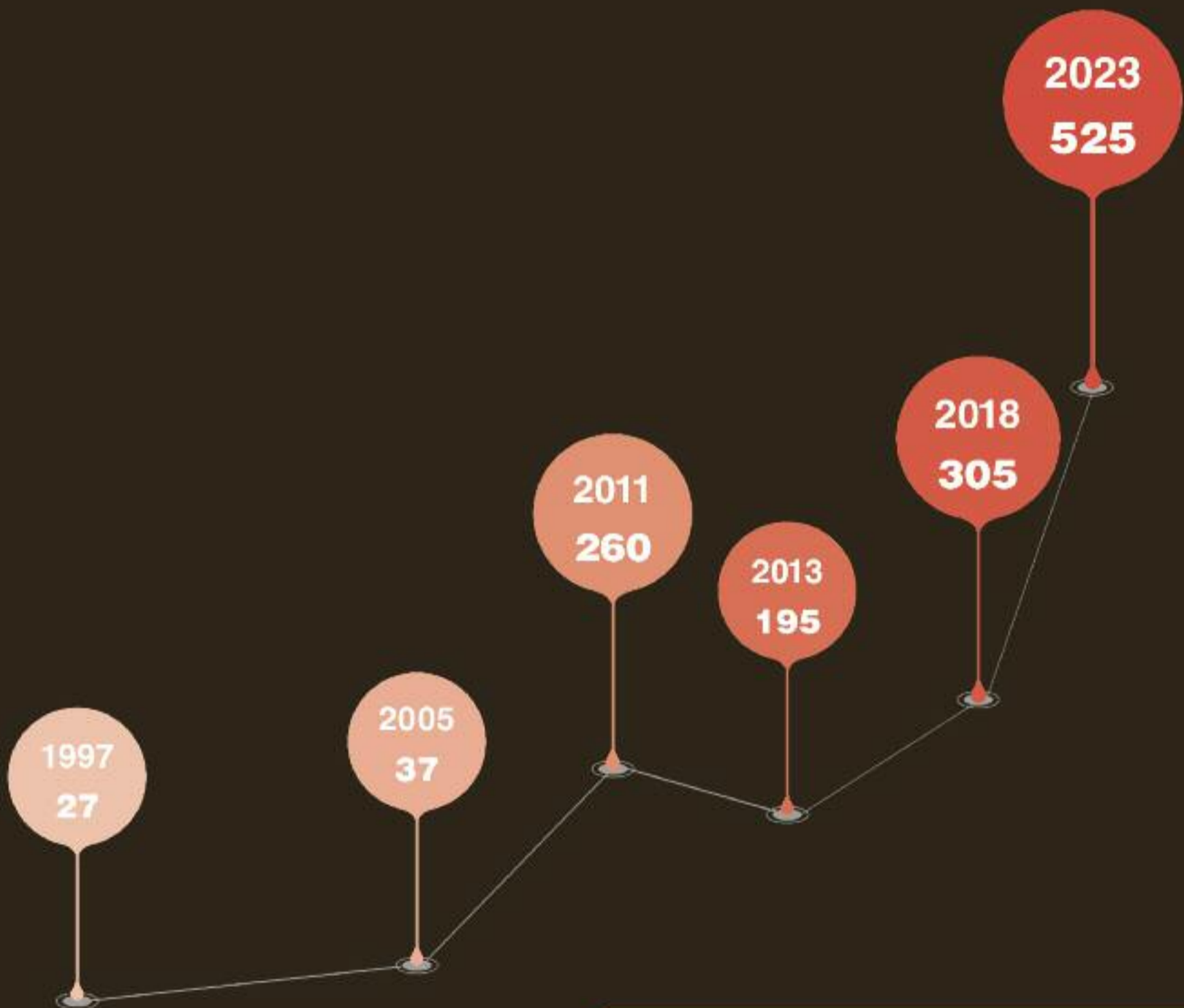

KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM | INFO@KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM

associació
de mitjans
d'informació
i comunicació

amic

*“Mitjans de proximitat,
periodisme de confiança”*

Més de 520 mitjans associats
www.amic.media

“Necessitem un canvi cultural”

» Veïns i entitats denuncien “l'ús abusiu” que consideren que la restauració fa de les terrasses
» Enric Granados i Aribau són al centre d'una polèmica a la qual el Gremi de Restauració treu ferro

Guillem Francàs
EIXAMPLE

Quan comença la roda de premsa convocada per l'Associació de Veïns de l'Esquerra de l'Eixample per protestar contra “l'ús abusiu” que denuncien que fa el sector de la restauració de les terrasses –amb aglomeracions nocturnes incloses– als carrers Enric Granados i Aribau, i que provoca soroll a les nits, a les cafeteries els turistes prenen un cafè. Són les 11 del matí i ens trobem, precisament, al carrer Consell de Cent, entre Enric Granados i Aribau. Parlem, en el cas de l'Eixample, de la zona zero d'aquest conflicte.

I és que les queixes d'aquests veïns continuen al centre de la polèmica després que l'entitat veïnal fes públic fa pocs dies el manifest *La ciutat oblidada: cobdícia i vida degradada de veïnes i veïns. Un clam ofegat*. En aquest escrit es denuncia “el grau de tensió existent” que es viu en aquests carrers. El comunicat continua dient que, “des de fa una dècada, la degradació de la qualitat de vida ha derivat en una situació insostenible que afecta la salut i els drets més elementals” de les persones que viuen en aquesta zona. Un manifest que conclou amb el llistat de les quinze reivindicacions que els veïns fan per revertir una situació que consideren “insuportable”: policia de barri, ordenança de medi ambient i de terrasses, neteja i silenci nocturn són algunes de les peticions que fan a l'Ajuntament.

UNIR FORCES

El manifest de l'Associació de Veïns de l'Esquerra de l'Eixample va veure la llum a finals de juny i, per reivindicar-lo amb més força, juntament amb entitats com SOS Enric Granados i el suport d'altres

El portaveu de l'Associació de Veïns de l'Esquerra de l'Eixample, Xavier Riu, amb el micròfon a la mà durant la roda de premsa veïnal. Foto: Línia Eixample

veïns, es va convocar, el 3 de juliol, la citada roda de premsa. Durant l'acte, el portaveu de l'Associació de Veïns de l'Esquerra de l'Eixample, Xavier Riu, va afirmar que continuen insistint en les seves queixes perquè la problemàtica “ha augmentat amb l'arribada de l'estiu”.

Riu va explicar que estan patint “sorolls insuportables” i va tornar a alertar sobre la proliferació de terrasses als carrers Aribau i Enric Granados i el soroll que els veïns pateixen de matinada. “Es fa un ús abusiu de l'oci nocturn i de la restauració que afecta la salut dels veïns”, deia.

Amb l'arribada de l'estiu, que implica la presència de més turistes en una zona gentrificada, i la nova pacificació de carrers, el problema encara pot anar a més les pròximes setmanes, alerten els veïns. “Ens fa por que els nous eixos verds siguin una taca d'oli que provoqui un augment del problema, sigui aquí o en altres barris de la ciutat”, diuen els afectats. “Els locals volen treure benefici dels tu-

ristes a canvi del descans dels veïns”, va afegir Riu.

Finalment, el portaveu de l'entitat veïnal va afirmar que “la gent que veu la queixa des de fora deu pensar que no n'hi ha per a tant, però res més allunyat de la realitat”. És per això que considera que “la societat ha de fer un canvi cultural i de mentalitat sobre l'autocontrol i el civisme”.

LA FAVB TAMBÉ PROTESTA

Per la seva banda, la Federació d'Associacions Veïnals de Barcelona (FAVB) va fer “una volta” a finals de juny per la Sagrada Família, un altre punt calent, amb l'Associació de Veïns del barri per denunciar que el problema de les terrasses no és exclusiu de l'Esquerra de l'Eixample.

L'entitat va publicar un tuit on es queixava del “col·lapse absolut als carrers del voltant del temple” i assegurava que “el 80%” dels restaurants i bars que van visitar aquella tarda, que van ser una quarantena, “incompleixen l'orde-

nança municipal i la llicència que tenen atorgada”.

Des de la mateixa FAVB, un dels seus integrants i portaveu, Pere Mariné, explica que el que pretenen donant aquesta dada és “constatar que, entre la quantitat de gent que s'acumula al voltant del temple per ser una zona turística i que alguns locals excedeixen el nombre de taules, de vegades s'ha de fer cua per passar per la vorera”.

Amb tot, Mariné afegeix que l'únic que demanen és que “si un local té una llicència de vuit taules, que no en posi 12”. “Només volem que es compleixi la normativa, i per això denunciem els casos extrems i molt evidents”, insisteix. El portaveu de la FAVB acaba lamentant que “falten recursos” de l'Ajuntament perquè “no és proporcional l'equip d'inspecció amb el nombre de terrasses”.

“HO PROHIBIRIEN TOT”

Qui veu la realitat d'una altra forma és el Gremi de Restauració, que

sempre s'ha mostrat molt crític amb aquestes queixes veïnals. Un exemple són les declaracions que l'entitat feia via Twitter a mitjans de juny. Aprofitant les queixes veïnals pel soroll que generen alguns concerts que es fan a la ciutat, el gremi assegurava que aquests veïns “són pocs” i que “s'atribueixen la representació dels veïns” com si la resta fossin extraterrestres. Ni terrasses, ni concerts ni discoteques: ho prohibirien tot”. La contundent crítica del Gremi de Restauració no es va acabar aquí. “Volem alertar de la sobrerrepresentació d'aquestes opinions legítimes, però minoritàries”, afegien des de l'entitat.

De fet, preguntats sobre aquesta darrera protesta veïnal, des del Gremi afirmen a aquest mitjà que prefereixen no comentar-la al detall, tot i que es tornen a mostrar contundents contra aquestes “entitats pretesament veïnals i pretesament representatives que en realitat es representen a elles mateixes”.

Rep el diari en PDF i les últimes hores de **líniaeixample** a Telegram

La lupa

Aturem la transfòbia

per David Bondia, síndic de greuges de Barcelona

Foto: Pexels

Ens trobem davant de noves agressions transfòbiques a la nostra ciutat. Dues més. Dissabte 10 de juny, a les 21h, a la línia 1 del metro de Barcelona. I dimarts 20 de juny, cap a les 18h, a l'estació de Renfe del Clot-Aragó. Agressions nascudes de l'odi, prejudici o discriminació cap a les persones que s'identifiquen amb un gènere diferent de l'assignat en néixer o que expressen la seva identitat de gènere de manera no normativa.

Des de la Sindicatura de Greuges de Barcelona volem condemnar rotundament aquests fets i compartir unes quantes reflexions al voltant de la violència que pateixen les persones LGTBI+. Una sola agressió, una sola discriminació cap al col·lectiu LGTBI+, ens hauria de preocupar molt. Però és que la recent agressió al metro de Barcelona no és un fet aïllat, com demostra que 10 dies després s'hagi repetit l'escena. Les xifres ens diuen que entre el 80% i el 90% de la població trans pateix agressions i discriminació. És necessari activar totes les alarmes possibles i actuar de manera ferma contra aquestes violències.

I ben segur que això és només la punta d'un iceberg. A causa de l'estigma que encara comporten els temes relatius a l'orientació sexual i la identitat de gènere, la violència i la discriminació contra les persones LGTBI+ queda freqüentment sense denunciar, sense documentar i, en conseqüència, sense castigar.

No ha estat així en el cas dels fets al metro, en què una persona sí que va capturar les terribles i duríssimes imatges de l'agressió i els insults transfòbics amb el seu telèfon mòbil i els Mossos d'Esquadra han obert una investigació. Tot i així, hauríem de ser capaces de reflexionar sobre per què ningú va ajudar la víctima: por paralitzant, normalització de la violència, pèrdua del sentit de comunitat, desconexió social...?

La lluita per la dignitat dels drets del col·lectiu LGTBI+ és una lluita per una humanitat diversa

La intensificació de la feina de conscienciació sobre els nivells de violència i discriminació als quals les persones lesbianes, gais, bisexuals, trans i de gènere no conforme es veuen sotmeses cada dia és, en ella mateixa, una mesura essencial per fer front a aquest flagel. La feina d'acabar amb aquesta violència i discriminació és difícil i lenta. Bàsicament perquè la reclamació d'aquests drets no ha estat dirigida moltes vegades per institucions que ho haurien d'haver fet, sinó que s'ha vist liderada per un moviment de reclamació de drets de baix cap a dalt; per la pressió de

moviments i grups socials cap a institucions locals, nacionals i internacionals.

Aquesta lluita ens interpel·la a totes i tots. És una lluita de drets humans, des d'una perspectiva interseccional. L'argument a favor d'estendre a les persones LGTBI+ els mateixos drets dels quals gaudeixen la resta de persones no és radical ni complicat. Es basa en dos principis que fonamenten les normes nacionals i internacionals de drets humans: igualtat i no discriminació.

Tot i això, encara persisteixen discursos i actuacions que pretenen justificar la desigualtat i estigmatitzar i preservar un determinat *statu quo*. Davant d'això, ens cal reivindicar que la lluita per la dignitat dels drets del col·lectiu LGTBI+ és una lluita per una humanitat diversa de la qual tots i totes formem part.

Des de la Sindicatura de Greuges de Barcelona, davant l'auge de les accions i dels silencis negacionistes, continuarem fent un pas endavant per acompanyar els itineraris de les persones que denuncien agressions i discriminacions LGTBI+. Els nostres principals objectius, treballant de forma coordinada amb entitats i altres institucions per evitar revictimitzacions, haurien de buscar la forma de reparar la dignitat de la persona, combatre aquestes violències i fomentar la prevenció i la sensibilització per evitar la seva naturalització.

Aquí es piula

El Twitter en paper

@aladdin_azr

Un factor clau en això de França és la definició de la identitat. Molts joves de la *banlieue* [suburbis] no senten que el país és seu. Bona part de la població els considera immigrants de segona o tercera generació, no pas francesos. L'etiqueta d'immigrant es torna hereditària.

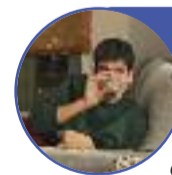
@lasalmoputa

Sinceramente, como enfermera andaluza en Barcelona, estoy de acuerdo [amb l'obligació d'aprendre català]. ¿Que quiero plaza fija? A estudiarme el C1. Y no me pica. Esta tierra me da la posibilidad de trabajar de lo mío de forma ininterrumpida. Què menys que una mica d'amor per la llengua.

@mariusserra

Dels més de 40.000 socis de l'ANC que podien votar, 2.253 han votat en contra de l'abstenció activa el 23J, 1.459 a favor i 61 en blanc. No trobo notícia sobre cap vot nul. Cap analista em pot interpretar el significat d'abstenir-se o votar en blanc sobre si cal abstenir-se?

@davidcobo_

[En resposta a les declaracions de Batet sobre el lloguer] A Barcelona el preu mitjà del lloguer acaba de superar l'SMI. 1.087 euros. A l'AMB, els albergs d'emergència estan en rècord de famílies acollides expulsades de casa. A la Cerdanya hi ha joves dormint en càmpings o marxant de la comarca.

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia: Amau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Nous formats: Marga Moreno
Subdirectora de digital: Anna Corbatera

grup comunicació 21

Subdirector d'edicions Línia: Albert Ribas
Edicions Línia: Albert Alexandre (diari metropolità), Anna Utiel i Guillem Francàs (Barcelona), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Mar Sifre (Montserrat), Toni

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Delgado (Esports), Andreu Asensio (suplements i *branded content*) i Júlia Estivill (xarxes)
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Dipòsit Legal: B 43221-2010

www.liniaarxa.cat

Els semàfors

FAVB

La Federació d'Associacions Veïnals de Barcelona (FAVB) continua denunciant el que considera una ocupació excessiva de l'espai públic per part de les terrasses de bars i restaurants. La darrera queixa l'ha centrat en la Sagrada Família.

pàgina 3

Ajuntament

La Plataforma Masriera, amb diverses entitats de la Dreta de l'Eixample, denuncia que el projecte del Taller Masriera està encallat tres anys després de la compra municipal. L'Ajuntament es va comprometre a fer-hi un "equipament de proximitat".

pàgina 10

Biblioteca Fort Pienc

La Biblioteca Fort Pienc col·labora amb la Universitat de Barcelona en dos tallers adreçats als veïns per crear una mena de mapa de la calor al barri, que servirà per detectar a quines zones fa més calor i buscar-hi solucions.

pàgina 11

El + llegit

líniaeixample.cat

- 1 *Collboni confia en Xavier Marcé per al comissionat de Cultura i Indústries Creatives*
- 2 *El Taller Masriera, encallat tres anys després de la compra municipal*
- 3 *El dret a créixer en llibertat*
- 4 *El Districte diu que les parades d'autocars turístics de Consell de Cent són definitives*
- 5 *L'Escola Pia reconeix que va encobrir 25 anys d'abusos a menors al Senegal*

Les persones, la nostra prioritat

per Manuel Reyes, alcalde de Castelldefels i president del PP de BCN

Foto: Pixabay

Fa poques setmanes que hem iniciat una nova etapa a la ciutat de Castelldefels. Juntament amb el partit municipalista Som Castelldefels hem format un nou govern estable i fort per afrontar els nous reptes que vindran en el futur. Entre tots i amb una sola samarreta, la de Castelldefels, treballarem plegats pels interessos dels veïns. Sempre ho hem dit: abans de ser d'un partit polític som veïns de la ciutat, i posarem les reivindicacions ciutadanes com a prioritat.

Aquest nou equip de govern posarà les persones com a eix principal de les polítiques locals. El jovent, les famílies i, sobretot, la nostra gent gran són els col·lectius que més hem de cuidar perquè Castelldefels sigui el millor lloc per viure-hi. En definitiva, treballarem perquè la

nostra ciutat també sigui un punt de referència, de respecte i de convivència.

Ho vam prometre en la campanya de les eleccions municipals del darrer mes: una de les nostres primeres mesures ha estat una rebaixa dels sous del consistori. Per part de l'equip de govern, una de les primeres accions és aquesta rebaixa salarial, sent conscients també de les possibles inestabilitats econòmiques a la nostra ciutat.

Una altra prioritat és la creació de nous plans per reforçar i millorar el servei de neteja, sense oblidar les freqüències tan importants en el dia a

dia d'una ciutat neta. També estem reforçant la presència policial a tots els carrers de Castelldefels, per aconseguir una ciutat més segura.

Volem agrair el suport i la confiança de tots els veïns i entitats amb els quals hem estat treballant al llarg d'aquests darrers anys i amb qui ho continuarem fent durant aquest mandat. Volem agrair també a tots els treballadors de l'Ajuntament la seva rebuda i la col·laboració per treballar tots plegats per millorar la ciutat.

Estem segurs que si anem tots a l'una, qui hi guanyarà serà Castelldefels.

Línia Eixample no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#PisosBuits

@JaimePalomera: Sobre pisos buits: discrepància gegant entre l'estudi que es va fer a Barcelona (10.000, en base al consum d'aigua) i el de l'INE (75.000, pel consum elèctric).

#AdeuPerSempre

@agenciaacn: El Consell de Ministres aixeca l'emergència sanitària per la covid i aprova que la mascareta ja no sigui obligatòria en farmàcies i centres sanitaris.

#CremaFrança

@laurevega: A França la policia ha assassinat un nen de 17 anys. Que hi hagi resposta de ràbia i foc només demostra que resta humanitat encara.

Mil i una nits

per Manuel S.V. Beuter, arquitecte fundador de *haz arquitectura* i professor de projectes arquitectònics a la UPC

Quan un immigrant senegalès sense recursos arriba a Barcelona perseguint els seus somnis o escapant del seu país a la recerca d'una vida millor, el sindicat popular de venedors ambulants li regala la seva primera manta per exposar la mercaderia i poder prosperar amb les vendes al carrer. Acostumats com estem a defensar-nos del que ve de fora, aquest acte de benvinguda i d'acolliment, sens dubte, sacseja les nostres consciències.

La fugida de les persones africanes dels seus països a causa de l'espoli dels seus recursos naturals, de la colonització històrica per part d'Occident i de la industrialització del món a costa seva han fixat l'atenció de la comissària de la Mostra d'Arquitectura de la Biennal de Venècia aquest any 2023.

Lesley Lokko, arquitecta i escriptora ghanesa nascuda a Escòcia, va llançar una invitació a la comunitat internacional d'arquitectes, artistes i dissenyadors per participar en el Laboratori del futur, amb la mirada posada a l'Àfrica, amb la voluntat de ser agents del canvi. Una transició necessària cap a un món descolonitzat, descarbonitzat i més just amb la societat i el medi ambient.

Amb algunes excepcions, un gran nombre de participants han fugit d'estudi, bé per una manca de discurs propositiu, bé per un excés de vanitat o bé per totes dues coses. Entre les excepcions, el pavelló espanyol a la zona dels Jardins, que sota el lema *Foodscapes* (els paisatges del menjar) mostra com el cultiu, la producció i el transport d'aliments acaben donant forma al nostre món, generant factories d'explotació animal, contaminació ambiental i temporers de les collites, la majoria africans, que cultiven la nostra terra malvivint en condicions de pobresa vergonyant. Una mirada valenta i crua que ens obliga a pensar altres models possibles capaços d'alimentar el món sense devorar el nostre planeta i a nosaltres mateixos.

Cal esmentar també altres propostes que denuncien la mineria extractiva depredadora, si bé és cert que alguna fora del territori africà. És el cas de dues par-

ticipacions espanyoles més, titulades *Pilbara Interregnum* i *Xholobeni Yards*, a la zona expositiva de l'Arse-nale. La primera mostra la regió de Pilbara al nord d'Austràlia, una zona de la mida d'Espanya amb accés directe a l'oceà Índic, amb una activitat minera fora de control en un territori considerat buit i que subministra tota mena de matèries primeres a Occident, menystenint, depredant i mutilant els assentaments aborígens mil·lenaris.

La segona situa la nostra civilització davant del mirall, mostrant les façanes dels gratacels de Nova York, tractades amb titani polit per evitar que la pols s'hi fixi. Un mineral extret de la regió sud-africana de Xholobeni,

Fotografia de l'autor

que deixa com a residu una sorra tan fina que ha cobert de pols una extensa àrea poblada.

Altres participants destaquen aspectes similars relacionats amb l'explotació desmesurada que el sistema capitalista produeix al món. Algunes veus autòctones africanes que mostren el resultat d'aquesta desigualtat territorial es poden trobar al Pavelló Central.

Però ha estat una exposició marginal representant Catalunya, *Seguint el peix*, als anomenats Esdeveniments col·laterals, la que ha decidit aguantar la mirada sense titubejos davant la petició que llançava la comissària de la Mostra. I ho ha fet començant per mirar què passa a casa nostra, davant dels nostres nassos.

Aquella manta que els immigrants senegalesos re-

galen al nouvingut a Barcelona és l'espurna que encén el discurs. Com en una rondalla de les *Mil i una nits*, l'espectador és rebut per un conjunt de catifes màgiques que el transporten pels diferents relats que l'immigrant ha anat vivint en el seu viatge fins a Occident i en la seva vida diària entre nosaltres. La primera lectura de l'exposició és, doncs, aquell moment congelat en el temps en el qual, quan se sent la paraula "aigua", els venedors estiren les mantes per alçar la mercaderia, transformant-la en un farcell per fugir de la policia i evitar que acabi requisada. Una lliçó d'habilitat i d'adaptació que, a més, posa en relleu el regal que rep el venedor ambulat nouvell. No és una simple manta. És un sistema de super-

vivència davant la nostra societat, que els criminalitza i els condemna a una vida al marge de la legalitat. A Barcelona, el sindicat de venedors ambulants ha creat una marca legal amb el nom popular amb què la gent els va batejar, Top Manta, fent de la necessitat virtut.

El títol de l'exposició, *Seguint el peix*, fa esment al motiu pel qual els senegalesos es veuen obligats a fugir del seu país. La indústria pesquera internacional ha exhaurit les reserves de peix que alimentaven la població. En un acte legítim, reclamen allò que és seu, veient-se obligats a emigrar seguint l'aliment que els permetia subsistir. Aquesta lectura ens ensenya una segona part de l'exposició, on els co-

missaris Francesc Pla, Eva Serrats i Daniel Cid, juntament amb alumnes de l'Escola d'Arquitectura del Vallès, a Sant Cugat, proposen estratègies reparadores per a una dignificació de la vida dels que arriben a casa nostra per establir-s'hi. Nous menjadors socials, habitatges extensius capaços d'acollir una manera de viure més flexible i en comunitat o bé recuperar les rebotigues dels comerços per afavorir el frec i la integració de les persones.

I tot amb molt pocs mitjans. Unes simples mantes voladores i quatre dibuixos, que farien posar vermells els autors de més d'una proposta amb pantalles LED gegants o maquetes impreses en 3D, per denunciar el malbaratament dels nostres dies.

Les millors perles

La pàgina web d'OceanGate, l'empresa responsable del malaurat submarí Titan, continua fent promoció dels seus viatges per veure el Titanic. "Una oportunitat per sortir de la vida quotidiana". A veure, tècnicament, mentida no és.

Dues mares catalanes, de Gràcia concretament, van decidir parlar a la seva filla en castellà i en anglès. La nena (que, per cert, es diu Amy) va haver de fer classes de reforç de català i era incapaç d'entendre les seves àvies...

Van dir que estarien junts fins que la mort els separés, però, certament, ni tan sols la mort va aconseguir separar-los gaire. És la història d'un matrimoni brasiler que va morir amb quatre hores de diferència després d'haver passat 80 anys junts.

Estafen 170.000 euros a una dona de Granada fent-se passar per Brad Pitt. Ho va avançar el mitjà local *Ideal*, que va explicar que la víctima estava convençuda que tenia una relació sentimental amb l'actor, a qui mai havia vist.

Alice Brazziti/Festival Grec

LA FOTO

Tribuna

La defensa del dret d'asil

per Adrián Vives, coordinador d'Incidència Política i Participació Social de la CCAR

Foto: Pexels

Dimarts dia 20 de juny se celebrava el Dia Mundial de les Persones Refugiades. Segons l'ONU, que va promoure el 2001 la celebració d'aquest dia per commemorar el 50è aniversari de la Convenció de Ginebra, es tracta d'una data important per exigir la mobilització de recursos i voluntat política per contribuir a la protecció de les persones que s'han vist obligades a fugir dels seus països. La realitat de les persones refugiades en el seu dia és ben diferent. Després de 20 anys, no sembla que s'hagi aconseguit ni voluntat política ni mobilitzar recursos. El 2022, les xifres de desplaçaments forçats al món van superar els 100 milions de persones per primera vegada a la història.

L'endemà, dimecres, Salvamento Marítimo recuperava el cadàver d'una nena d'entre 5 i 8 anys a unes 80 milles de les Canàries. La posició de l'embarcació en la qual viatjava amb més de 30 persones era coneguda per les autoritats espanyoles almenys 12 hores abans del seu enfonsament. Malgrat això, i al fet que el naufragi s'estava produint en una zona de rescat que pertany a Espanya, tal com va advertir per ràdio el pilot de l'avió d'albirament, va acabar sent el Marroc qui va coordinar l'operatiu. Les aigües en les quals es va produir el naufragi pertanyen a la zona SAR espanyola, per la qual cosa no s'arriba a comprendre per què es decideix que sigui el Marroc qui coordini l'operatiu, tenint en compte, a més, que una embarcació espanyola es trobava a menys d'una hora d'allà. El resultat final va ser de més de 30 persones desaparegudes.

Una setmana abans, el passat 14 de juny, un vell pesquer que havia sortit de Líbia feia cinc dies amb 750 persones a bord rumb a Itàlia naufragava a les costes gregues. L'activista Nawal Soufi, en contacte telefònic amb els ocupants de l'embarcació, va avisar Itàlia, Grècia i Malta al voltant de les 10 del matí del dia anterior, facilitant, a més, la posició del pesquer. Pels volts de les 22h, un vaixell de la guàrdia costanera grega llançava un cap al pesquer, si bé encara no s'ha arribat a saber amb quina intenció. De fet, les autoritats hel·lenes van negar en un primer moment haver realitzat cap rescat per acabar reconeixent, però, que sí que havien llançat un cap al pesquer, després que diversos supervivents donessin el seu testimoni a mitjans de comunicació i organitzacions. Nawal Soufi va parlar per última vegada amb els ocupants a les 23h: "Sento que aquesta serà la nostra última nit amb vida", va ser l'última frase que va sentir. L'endemà, es confirmava l'enfonsament del pesquer i, amb ell, la mort de més de 600 persones en un succés que ja ha estat batejat pels moviments socials com la Massacre del Mar Jònic.

Dissabte 24 de juny es commemorava el primer aniversari d'una altra massacre, la Massacre de Melilla, sen-

se que de moment hi hagi hagut responsables. Les úniques persones que han estat condemnades pel que va passar són alguns dels mateixos supervivents. De moment, a Grècia s'ha acusat els presumptes traficants de persones, que viatjaven en l'embarcació. En cap dels dos casos s'ha exigint responsabilitats als estats implicats en aquestes massacres.

La deixadesa dels governs europeus pel que fa a les persones migrants i refugiades que s'ofeguen al mar a causa de les polítiques migratòries, precisament, d'aquests mateixos governs, és insuportable. L'absència d'intervenció dels estats és una violació del dret a la vida i del dret marítim. És una obligació, tant per als estats com per als vaixells que es troben als voltants, assistir qualsevol embarcació que estigui en perill. Durant l'any 2022, les rutes d'accés a Espanya van registrar 2.390 víctimes, i durant el primer semestre del 2023 ja s'han produït més de mil morts de persones migrants documentades al Mediterrani Central. Des del 2014, més de 27.000 han perdut la vida intentant arribar a Europa. A més de no disposar de vies legals i segures, les rutes marítimes, a causa de la seva creixent militarització, són cada vegada més llargues i perilloses.

El nou Pacte Europeu de Migració i Asil que es negociarà al Parlament Europeu durant el segon semestre del 2023 podria haver estat una oportunitat per a, entre altres coses, crear un cos civil a nivell comunitari dedicat al salvament i rescat d'aquelles persones que naufraguen en el seu intent de fugida, així com per acabar amb les greus vulneracions de drets comeses per Frontex, el braç armat de l'Europa fortalesa. S'hauria pogut aprofitar també l'oportunitat per deixar de criminalitzar aquelles organitzacions i activistes en defensa dels drets humans que realitzen en alta mar les tasques que haurien d'assumir els estats, així com per habilitar vies legals i segures per arribar a territori europeu: supressió dels visats de trànsit per a països en conflicte, possibilitat de sol·licitar protecció internacional en consolats i ambaixades de tercers països, aposta pels programes de reassentament...

La posició de partida no és esperançadora, ja que l'acord al qual van arribar els ministres d'Interior dels estats membres suposa un pas enrere en la garantia de drets per a les persones que busquen refugi i conté propostes que faran encara més difícil que les organitzacions realitzin rescats al mar sense ser posteriorment criminalitzades. Sabem que el context polític actual és complicat, encara que també és cert que mai ha estat favorable per als que busquen refugi, i sabem que la nostra capacitat d'incidència davant els governs és limitada, però els que encara creiem que és possible canviar les polítiques migratòries continuarem lluitant perquè es respectin els drets de les persones refugiades i no farem ni un pas enrere en la defensa del dret d'asil.

“

La deixadesa dels governs europeus pel que fa a les persones migrants i refugiades que s'ofeguen al mar a causa de les polítiques migratòries, precisament, d'aquests mateixos governs, és insuportable. L'absència d'intervenció dels estats és una violació del dret a la vida i del dret marítim

”

Flaixos

@massanagranair: Poques coses més depriments que algú que semblava que volia dir coses, però que en realitat només volia ser famós.

@sebastiaporcell: [Sobre el doblatge català de la pel·lícula de la Barbie] Els drets lingüístics també són poder fer la petarda i la divina en català. Visca!

@alexsnclmnt: L'Organització Meteorològica Mundial ha declarat l'inici de l'episodi d'El Niño, un fenomen climàtic que pot causar impactes, també a Catalunya.

Esquerra de l'Eixample

líniaeixample.cat

5 de juliol del 2023

LGTBI | Se suspèn la Festa Major de la Diversitat

L'Esquerra de l'Eixample havia d'acollir divendres i dissabte de la setmana passada la Festa Major de la Diversitat, a Consell de Cent entre Balmes i Muntaner i amb diverses activitats i espectacles. Finalment, però, la proposta es va cancel·lar.

L'Esquerra de l'Eixample, escenari principal del Tangent

CULTURA ▶ La setena edició del Tangent, el Festival de les Arts de l'Eixample, ja fa una setmana que està en marxa, però encara té molt a oferir. Fins al 19 de juliol, els centres cívics del districte continuaran acollint propostes de diferents disciplines artístiques: música, circ, dansa, teatre i, fins i tot, espectacles multidisciplinaris. Si bé tots els barris de l'Eixample tindran un pes important en l'edició d'enguany, l'Esquerra de l'Eixample és on hi ha més funcions programades.

La primera proposta del Tangent que es va fer al barri va ser l'obra de teatre itinerant *Sfumato*, que la companyia Llum de Fideu va desplegar dijous passat amb el parc de Joan Miró com a punt de partida. Hi haurà una segona funció d'aquesta obra a la mateixa ubicació el 13 de juliol. Divendres va arribar el torn del concert de Da Souza al Centre Cívic Urgell, on el grup mallor-

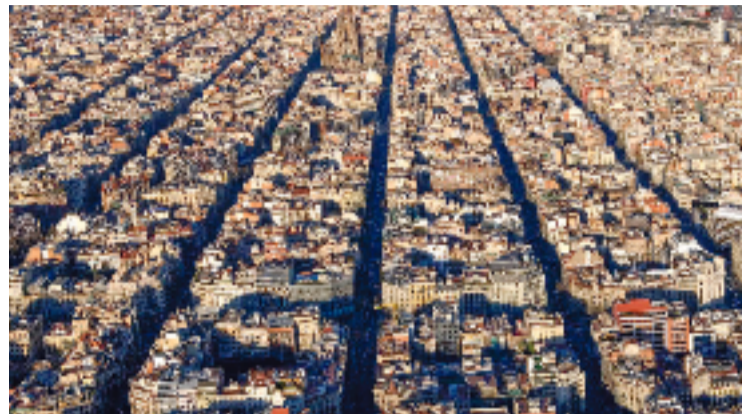

Magalí Datzira actuarà aquest dimecres a la Casa Golferichs. Foto: Clara Ruiz

quí va oferir un comiat íntim després d'haver anunciat uns dies enrere la seva retirada.

Aquest dimecres l'escenari del Tangent serà el pati del Centre Cívic Casa Golferichs, on la cantant, compositora i contrabaixista barcelonina Magalí Datzira presentarà el seu primer disc en solitari, *Des de la cuina*, i farà gaudir el públic amb el seu jazz i la seva subtilitat.

Finalment, les dues últimes funcions programades al barri es faran al Centre Cívic Urgell. L'interior d'illa de l'equipament serà testimoni, aquest divendres, del concert de Xarim Aresté per presentar el seu disc *Ses entranyes*. Dimarts vinent, 11 de juliol, a la mateixa ubicació hi haurà l'espectacle de circ contemporani, teatre i dansa *Pelat*, a càrrec de Joan Català.

Vista aèria del districte de l'Eixample. Foto: Ajuntament

Un primer semestre de l'any amb l'aire més net al districte

MEDI AMBIENT ▶ L'Eixample ha viscut un primer semestre de l'any amb menys contaminació que la registrada en el mateix període de l'any passat. Es tracta d'una tendència a la baixa que s'ha vist al conjunt de la ciutat i que també s'ha fet notar a l'estació del districte (a l'avinguda Roma amb Comte d'Urgell), on sempre es detecten els nivells més alts.

Així ho ha revelat Miquel Ortega, físic, doctor en Ciències Am-

bientals i coordinador del web *contaminacio.barcelona*, que fa un seguiment de la qualitat de l'aire de la ciutat. El nivell de diòxid de nitrogen a l'Eixample durant els primers sis mesos de 2022 va superar el màxim establert per l'Organització Mundial de la Salut (OMS) $-40 \mu\text{g}/\text{m}^3$ - gairebé en tot moment. En canvi, durant el primer semestre de 2023, només es va superar aquesta xifra al febrer, i ara està molt per sota.

Vandalisme | Restaurat el mural vandalitzat del Bar Calders

El mural del lavabo d'homes del Bar Calders, obra d'Elisa Marx, va ser vandalitzat el 17 de juny per algú que duia "una clau o objecte punxant", segons els responsables de l'establiment. Dijous passat, per sort, van anunciar que el mural ja ha estat restaurat.

Sant Antoni

La Carboneria, primer edifici de l'Eixample: de l'ocupació al luxe

PATRIMONI ▶ A la cantonada de Comte d'Urgell amb Florida Blanca hi ha la Casa Tarragó, més coneguda amb el nom de la Carboneria. Es tracta del primer edifici de l'Eixample de Cerdà, data del 1864 i, per la seva història recent, s'ha convertit en un escenari mediàtic. A finals del 2008 va ser ocupat i batejat amb el nom de Centre Social Okupat (CSO) La Carboneria, on es feien tallers i tota mena d'activitats. El febrer de 2014, però, els Mossos d'Esquadra van desallotjar l'immoble. Menys de deu anys després, la realitat no té res a veure amb la d'aleshores: el que s'amaga ara rere la façana més antiga de l'Eixample són onze pisos de luxe.

L'any 2016, l'Ajuntament va protegir la Carboneria amb un nivell C, de manera que només es va salvar de l'enderroc la seva façana. El 2017, l'edifici va passar a mans del fons d'inversió Lesing LWP Spain SL i finalment, el 2019, van començar les obres per fer-hi pisos de luxe.

La façana de la Carboneria actualment, sense la tanca. Foto: Línia Eixample

DE 495.000 A 795.000 EUROS Actualment, i malgrat el retard que va suposar la pandèmia, les obres ja estan enllestides i els pisos, preparats per rebre els seus nous propietaris... si és que hi ha algú disposat a pagar-los. El preu del pis més barat del bloc, amb un únic dormitori, és de 495.000 euros, gairebé mig milió. El més car val 795.000 euros.

En total, l'edifici té onze pisos. Si fem cas a la pàgina web de la immobiliària que en gestiona la venda, Cat Real Estate, tots onze continuen disponibles.

Consultada per *Línia Eixample*, l'empresa no ha volgut donar més detalls sobre la venda dels habitatges fins ara.

D'altra banda, els veïns de la zona han començat a detectar moviments a la finca de la Carboneria. És el cas de la Carmen, que a través del seu compte de Twitter, *@maihaviaditque*, va assenyalar el passat dia 19 que s'estava celebrant una festa amb DJ al terrat, on hi ha una piscina. "Aquesta és una de les mil maneres d'expulsar els veïns dels barris", va denunciar.

La imatge de portada de la primera SOM Magazine. Foto: Som Sant Antoni

Neix la revista de la unió de comerciants Som Sant Antoni

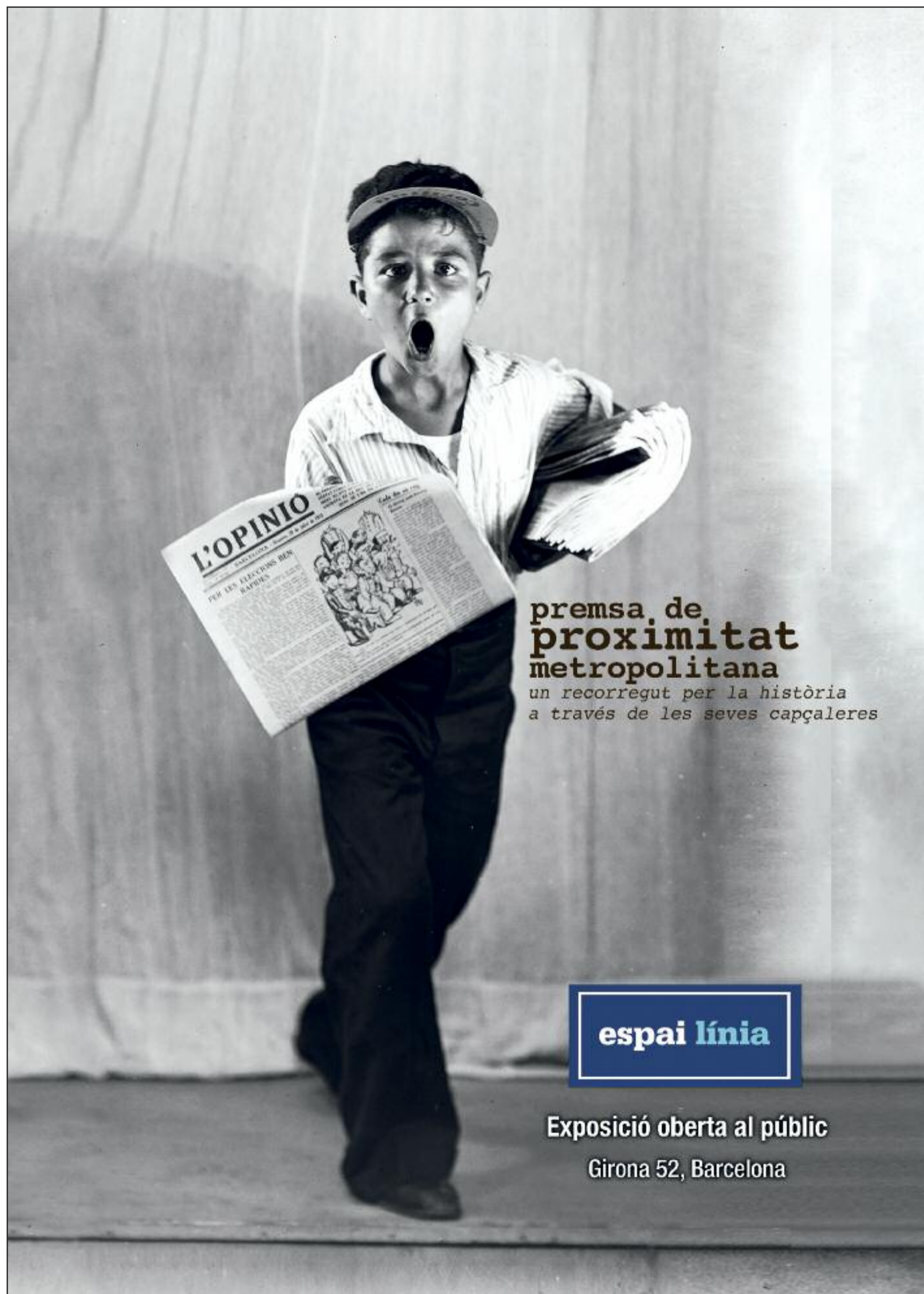
CULTURA ▶ El barri de Sant Antoni té una nova revista local: SOM Magazine. Aquest és el nom de la publicació que ha creat la unió de comerciants Som Sant Antoni per parlar de comerç, cultura i altres propostes que ofereix el barri.

"SOM Magazine vol ser un aparador del comerç del barri", diuen des de l'entitat impulsora. Per aquest motiu, els 6.000 exemplars de cada número de la revista es distribuïran de forma gratuïta entre els prop de 200

comerços associats perquè el veïnat en pugui gaudir.

El primer número de SOM Magazine ja és una realitat i inclou una entrevista amb un veí molt popular, Òscar Dalmau, conegut per *La Competència de RAC1* i per la seva presència a programes de TV3 com *l'Està passant*. També s'hi poden trobar una guia amb plans per fer a Sant Antoni, diverses recomanacions i un directori amb totes les botigues associades a Som Sant Antoni.

premsa de
proximitat
metropolitana
*un recorregut per la història
a través de les seves capçaleres*

espai línia

Exposició oberta al públic
Girona 52, Barcelona

L'Eixample perd un altre establiment històric: la Granja Bruselas (Roger de Llúria, 67). Aquest negoci de la Dreta de l'Eixample, que funcionava des de feia 83 anys, ha abaixat la persiana després que l'edifici on era hagi canviat de mans.

El Taller Masriera, tres anys després

» El projecte per donar una nova vida al temple que l'Ajuntament va comprar el 2020 continua encallat
» La Plataforma Masriera qüestiona el paper del Districte i insisteix a preservar el Teatre Studium

Anna Utiel
LA DRETA

El 2 de juliol del 2020, l'Ajuntament va anunciar la compra del Taller Masriera amb el compromís de convertir-lo en un "equipament de proximitat". Va ser un dia de celebració i eufòria a la Dreta de l'Eixample, on diverses entitats veïnals feia temps que reclamaven l'adquisició municipal de l'edifici. Ja han passat tres anys des d'aquell moment, i l'alegria d'aleshores s'ha convertit, primer, en impaciència i, finalment, en decepció.

El passat mes de març es va posar en marxa, amb retard, l'esperat procés participatiu per definir el futur del temple de Bailèn. Va constar de tres sessions, celebrades el mateix mes, en les quals el veïnat va reiterar la seva voluntat

de preservar el Teatre Studium (el teatre que va néixer als 30 a l'interior del Masriera) i reobrir-lo com a ateneu de barri.

Dimecres passat, tres mesos després de la finalització del procés participatiu, la Plataforma Masriera va emetre un comunicat expressant la seva "profunda discrepància" amb les valoracions del Districte respecte al procés. Aquest col·lectiu està encapçalat per l'Associació de Veïns de la Dreta de l'Eixample, el Casal de Joves la Dreixa i Òmnium Cultural Eixample, però compta amb una cinquantena d'entitats més del districte i la ciutat. Totes elles van signar també un manifest sota el títol *Salvem el Teatre Studium-Ateneu Taller Masriera*.

Aquest text repassa els últims tres anys, des de la compra per part de l'Ajuntament fins als resultats "aclaridors" del procés participa-

El Teatre Studium, a l'interior del Taller Masriera, en una imatge d'arxiu. Foto: Anna Utiel

tiu. També recorda que el projecte d'ateneu de barri presentat per la Plataforma Masriera té el suport del veïnat, mentre que la proposta municipal de fer-hi una biblioteca ha estat rebutjada perquè posa en perill el Teatre Studium. Concretament, tal com diu el manifest, el projecte del Consorci de Biblioteques "implicava la transformació de la sala de teatre en una

sala d'estudi de la Biblioteca Sofia Barat". En aquest sentit, a la plataforma tenen clar que "la Biblioteca Sofia Barat és deficitària" i que necessita una nova ubicació, però creuen que cal buscar alternatives i que en cap cas això ha de suposar la pèrdua del teatre.

Amb tot, el manifest acaba amb dues peticions per al nou govern municipal. D'una banda,

"fer compatible el programa i finançament d'una nova biblioteca amb la preservació del Teatre Studium, possibilitant el seu ús com a teatre". De l'altra, anar per feina i començar a treballar ja en el projecte presentat per la Plataforma Masriera. "El barri té enormes déficits d'equipaments i no ens podem permetre tenir més edificis buits", conclou el text.

Medi ambient | Una exposició sobre el canvi climàtic

El vestíbul del Centre Cívic Sagrada Família acull des del 27 de juny i fins al 25 de juliol una exposició de la cooperativa Opcions que explica les causes del "col·lapse o crisi ecosocial", una situació a la qual sembla que ens adrecem irremediament.

Sagrada Família

Pluja d'idees comunitària per saber cap a on ha d'anar el barri

SOCIETAT ▶ Crear una xarxa d'horts urbans i una cuina comunitària, fer formacions interculturals i intergeneracionals o reconèixer les tasques de cures. Són algunes de les propostes que van sorgir durant la jornada *Som Poblet* del Pla de Desenvolupament Comunitari (PDC) de la Sagrada Família, que es va celebrar el 8 de juny a l'Ateneu El Poblet i que havia de servir, entre altres coses, per definir la línia d'actuació dels pròxims dos anys.

"La jornada va ser tot un èxit de participació, sobretot per part d'entitats i serveis, però encara ens falta arribar a més veïnat", admet Isis Sainz, coordinadora del PDC Sagrada Família. Sigui com sigui, Sainz fa una valoració "molt positiva" d'aquesta jornada perquè va posar moltes idees damunt la taula.

La primera part de la jornada, sota el títol *Futurs impossibles*, va consistir a plantejar tres escenaris futurs (alguns de molt

Un dels moments de les jornades 'Som Poblet'. Foto: PDC Sagrada Família

negatius i d'altres de més positius). A partir d'aquí, els participants havien de destacar les coses bones i dolentes de cada escenari i després fer propostes al respecte, centrant-se en quatre eixos: cures, salut, economia social i solidària i acollida i inter-

culturalitat. "L'activitat va funcionar molt bé perquè el fet de plantejar futurs diferents va permetre que sortissin propostes més utòpiques", valora Sainz. En aquest sentit, considera que les utopies són "horitzons" que ajuden a saber cap a on cal anar.

El nou carril bici estarà enllestit el 30 de setembre. Foto: Ajuntament

En marxa les obres per unir l'Eixample i Sant Martí en bici

MOBILITAT ▶ Les obres del carril bici del carrer Còrsega, que ha d'unir els districtes de l'Eixample i Sant Martí, van començar el 2 de juliol. La previsió és que el 30 de setembre ja estigui operatiu aquest carril unidireccional en sentit Llobregat, que s'implantarà al costat mar del carrer, entre Castillejos (Sagrada Família) i Freser (Camp de l'Arpa del Clot).

Un cop enllestides les obres, aquest tram de Còrsega estarà format per un carril bici a la banda mar, dos carrils de circu-

lació al centre i un cordó de serveis a la banda muntanya.

Tal com detalla l'Ajuntament, els treballs consistiran a instal·lar semàfors, posar a punt el paviment de la calçada així com pintar-lo i, finalment, col·locar les pil·lones i altres peces per separar el carril bici de la resta de carrils.

El consistori avisa que algunes d'aquestes intervencions s'hauran de fer en cap de setmana o de nit, si bé "es prendran les mesures necessàries per minimitzar les molèsties al veïnat".

Aprendre a combatre la calor

» 'Cròniques de la calor' és un projecte ciutadà que busca com lluitar contra les altes temperatures
 » Dos grups de recerca de la UB analitzaran amb dos tallers com la gent viu la calor a l'espai públic

Guillem Francàs
EL FORT PIENC

Suportar la calor i la xafogor de l'estiu és una missió que cadascú lluita com pot i a la seva manera. Ventiladors, aire condicionat, finestres obertes o portar més o menys roba acostumen a ser les armes de batalla a dins de casa.

Però com ho podem fer al carrer? Buscar una ombra és la resposta ràpida. Ara, per ajudar a buscar alternatives, arriba al Fort Pienc un projecte impulsat pels grups de recerca OpenSystems i GAMA de la Universitat de Barcelona (UB) que, a través de la ciència ciutadana, farà una recerca sobre com els veïns viuen la calor a diferents zones del barri.

'CRÒNIQUES DE LA CALOR'

Així doncs, els dos grups de recerca de la UB, amb la col·laboració de la Biblioteca Fort Pienc, han pre-

parat dos tallers de ciència ciutadana, és a dir, dues propostes on es demana la participació ciutadana per veure com afronten la calor a l'espai públic. L'organitzadora de l'activitat i líder el projecte, Isabelle Bonhoure, explica que el que volen fer "és un mapa mental de com es viu la calor al barri, és a dir, que els veïns diguin on pensen que fa més calor per contrastar-ho i buscar solucions".

Bonhoure afegeix que tot i que ja existeixen informes que diuen com la calor afecta la ciutadania, aquests "no tenen en compte l'experiència ciutadana per complementar les recomanacions que fan".

Aquest és el motiu principal pel qual neix la iniciativa: d'acord amb l'experiència dels veïns, elaborar informes que els ajudin a lluitar millor contra la calor: "Amb el canvi climàtic, a l'estiu fa més calor i volem saber quins espais públics utilitza la gent per millorar el seu benestar", explica la lí-

La plaça del Fort Pienc és un dels centres neuràlgics del barri. Foto: Ajuntament

der del projecte. Tot plegat per obtenir dades geolocalitzades totalment obertes per elaborar aquestes propostes de millora del benestar dels veïns del barri.

ELS TALLERS

Però com ho faran? El primer taller va ser ahir, 4 de juliol, i va con-

sistir en l'elaboració dels mapes col·lectius i en mesurar les temperatures del barri. És aquí on l'organització i els participants van identificar els llocs i trajectes d'interès al barri, mentre mesuraven la temperatura.

El segon taller es farà el pròxim dimarts 11 de juliol i consistirà en

la interpretació de les dades recollides al primer taller. És aquí on els veïns i les veïnes podran escriure les seves cròniques o relats relacionats amb les seves vivències personals amb la calor.

Més endavant, el pròxim mes de setembre s'exposaran els primers resultats.

NOEMI
 FARRÉ
 CANELA

ANTÍDOTS CONTRA L'ANSIETAT: ESPERANÇA I ENFRONTAR

Sobre l'esperança trobem relats filosòfics que aporten una visió pessimista, com el cas de l'autora jueva Hannah Arendt o que tot el contrari, ofereixen una visió positiva com en Viktor Frankl, també jueu. Tots dos expliquen les seves experiències en els camps de concentració i malgrat les seves diferències sobre aquest constructe, cap dels dos es va deixar vèncer.

L'esperança té a veure amb esperar que les coses canviïn, que els nostres éssers estimats estiguin sans, que aquest any sigui millor que l'anterior, en definitiva de ser feliços.

L'inconvenient de l'esperança és que pot ser fràgil i és necessària fer-li manteniment i segons quines temporades diàriament.

Per a una persona ansiosa, el pensament catastròfic és més fiable i com a mínim arriba una agradable sorpresa quan s'equivoca. Què passa si el que desitjo no es fa realitat? Clar,

és molt més segur mantenir una perspectiva negativa i vestir-se amb una armadura protectora. Si anticipo què sortirà malament, ho veuré venir. Si ho veig venir, no em farà mal.

Però tancar-nos a la possibilitat que les coses millorin no ens protegeix de fer-nos mal. Malauradament, només assegura que res canviarà.

Com tenim esperança en un món en conflicte? Com es reconstrueix confiança després d'una traïció? I d'un acomiadament?

Per a qui sofreix ansietat la fugida constant del malestar augmenta l'ansietat. El revers esperançador és que la persona que afronta les seves pors i s'exposa progressivament, té moltes possibilitats de millorar. Evitar consisteix a que-

dar-se a casa esperant que l'ansietat cessi, espontàniament o no afrontar una conversa difícil o rebutjar conferències per la por a parlar en públic.

L'esperança neix de la confiança en un/a mateixa. La confiança i l'esperança requereixen acció (afrontar), un petit pas darrer un altre, sense cap garantia que obtinguem el resultat desitjat. Però amb el resultat segur de construir una personalitat ferma i flexible, cada cop més preparada per les adversitats.

Hem de tenir en compte que l'esperança i la confiança no són lògiques, formen part del terreny de la fe (en les teves capacitats i recursos). Més difícil però més importants.

Quan t'envaeixi l'ansietat, retorna a l'esperança i la confiança, des de l'acció, des de l'assaig-error, millor acompanyat d'ajuda professional, demostrant-te a tu mateix/a que pas a pas és possible.

629 918 379

noemifc@psicologiaoaching.life

La Sanes Cup, en bones mans

» La fisioterapeuta Marta Prieto, que té un 'box' a Sant Antoni, torna al Torneig Internacional d'Handbol
 » "La Sanes Cup [del 14 al 18 de juliol] és pura adrenalina i m'encanta posar-hi el meu gra de sorra", diu

Toni Delgado
SANT ANTONI

Una oferta a LinkedIn li va obrir les portes del Club Handbol Sant Esteve Sesrovires i la primera presa de contacte per a la fisioterapeuta Marta Prieto (Arbúcies, Girona, 1995) va ser l'edició de 2022 de la Sanes Cup, el Torneig Internacional d'Handbol que organitza l'entitat.

Va ser la seva introducció a l'handbol i l'arbucienca va aprofitar-ho també per aprendre's de memòria la normativa i conèixer les lesions més comunes en aquest esport. "Les primeres hores em vaig trobar, sobretot, caigudes, cops i rascades, i a partir del segon i tercer dia, moltes llagues als peus per l'acumulació de partits i esquinços de turmell o problemes al genoll... Afortunadament, res greu. També, és clar, em van demanar massatges terapèutics per treballar i relaxar una mica la musculatura", recorda Prieto, que aquest any tornarà a ser fisioterapeuta a la Sanes Cup, que celebrarà la seva 41a edició entre el 14 i el 18 de juliol, amb la participació d'uns 83 equips, la majoria catalans i amb molts de francesos.

"La Sanes Cup és pura energia i em sento molt afortunada de posar-hi el meu gra de sorra", celebra l'entrevistada, que acabarà tractant algun jugador o jugadora que passi per qualsevol de les set pistes del torneig (la Francesc Castellet, la Vinya del Sastret, La Roureda, l'Institut Monserrat Colomer, una pista nova i gran al

Marta Prieto, fisioterapeuta a la Sanes Cup, fent un embenat. Foto: Roser Agustí

Camp de Futbol Municipal, el Pavelló Poliesportiu Municipal i, per als més petits i petites, la pista annexa al pavelló).

"UNA ODA A L'AMISTAT"

"És una competició esportiva i un esdeveniment social que revoluciona el poble. Una oda a l'amistat entre els equips. M'emociona viure aquests dies", intervé Lluís Canals (Sant Esteve Sesrovires, 1960), president del Club Handbol Sant Esteve Sesrovires. És qui m'explica que la desfilada i la presentació d'equips, amb *speaker*, música, llums i fum, serà el pròxim divendres 14 de juliol, a partir de les 10 del vespre. La ReTumBand, grup sesrovirenc de percussió i animació, portarà el ritme, i no hi faltaran el Siset i l'Angeleta, els gegants de Sant Esteve Sesrovires. I a continuació, serà el torn de la Nit Jove amb DJ del torneig, a la pista annexa del Sanes Arena. Un

punt de trobada que es repetirà dissabte i dimarts.

"La veritat és que em sento molt a gust en un club tan proper i familiar on tothom s'hi deixa l'ànima perquè les coses surtin el millor possible", celebra Prieto, que el curs 2022-2023 s'ha estrenat com a fisioterapeuta del primer equip masculí, de Primera Nacional, i amb qui ha treballat als entrenaments i partits.

"La Marta és una gran fisioterapeuta i continuarà amb nosaltres la pròxima temporada, quan també s'ocuparà de la base de l'entitat", avança Canals. "Soc molt empàtica i em preocupo pels jugadors al club i pels i les pacients a la clínica. La meua prioritat és que estiguin a gust, se sentin escoltats i acompanyats, i siguin participants i s'impliquin en el tractament", es retrata Prieto, que també és readaptadora física. Té un *box* llogat en una clínica dental al carrer Bor-

rell, a l'Eixample barceloní, i pacients de totes les edats.

La seva primera experiència professional quan va anar a viure a Barcelona va ser a Físio Gemma, al barri de les Corts. Feia temps que s'havia graduat a l'Escola Universitària Gimbernat & Tomàs Cerdà i havia fet pràctiques a la Clínica Teknon, on va treballar entre la zona de gimnàs i rehabilitació –va poder tractar molts tipus de lesions–, i a planta, on la majoria dels casos eren de pacients operats de pròtesi de maluc o de genoll i havia "d'ensenyar-los les pautes bàsiques de com caminar amb les croses i què podien fer i què no; estaven ingressats un dia i marxaven cap a casa".

L'arbucienca també recorda amb il·lusió una experiència molt més recent, de fa pocs mesos, la seva estada al torneig Andebolmania, a São João da Madeira, a prop de Porto, i com a fisiotera-

apeuta dels set equips de base del Club Handbol Sant Esteve Sesrovires que hi van participar. "Va ser una gran oportunitat per conèixer més esportistes del club", exposa.

El de l'Andebolmania ha estat un dels capítols del 50è aniversari de l'entitat sesrovirenc, que està en plena forma. Canals, el president, era un dels integrants de l'infantil, el primer equip de la història del Club Handbol Sant Esteve Sesrovires (1973), i explica emocionat què va passar el 17 de juny, quan es va retrobar amb vuit dels seus 10 companys i l'entrenador.

El 80% dels jugadors dels primers grups de l'entitat, inclosos el sènior de 1974 i el juvenil de 1978, es van tornar a veure i van compartir i recordar anècdotes en una jornada "molt especial i emotiva". "Es va fer un homenatge amb un *speaker*, i hi havia també la pedrera del club, i també es van jugar dos partits, un dels veterans de l'entitat contra els del Barça, i el primer equip masculí es va enfrontar a l'SD Espanyol. Durant tot el dia es van disputar partits entre pares i mares, i a fora teníem una barbacoa. La jornada va acabar amb la música d'un DJ", comparteix Canals.

Un altre partit especial del 50è aniversari va ser a principis d'any contra la selecció d'Uruguay, on juga Cristian Rostagno, jugador del primer equip. El combinat sud-americà va fer l'estada per preparar el Mundial de Polònia i Suècia a Sant Esteve Sesrovires i va dormir en un espai municipal de l'Ajuntament. És un municipi on es respira handbol per tots els racons.

Cuido a tu hijo(a) con todo mi corazón
Júlia, 24 años, brasileña, graduada en Psicología

Experiencias anteriores:
 Psicóloga Clínica, Psicóloga Organizacional (enfocada en Psicología Social en ONGs) y diferentes voluntariados con niños.

Servicios:
 Cuidarlos con mucha responsabilidad, mientras estás ocupado (alimentar, pasear, quedar en casa, llevar y recoger de la escuela, ayudar en las tareas diarias y proponer actividades divertidas que ayuden en el desarrollo).

Llamadas: +34 613085959
Whatsapp: +55 19998720209

NECESSITEM ALIMENTS BÀSICS PER CONTRIBUIR A L'ALIMENTACIÓ DE MÉS DE 163 MIL PERSONES

Col·labora

BANC DELS ALIMENTS bancdelsaliments.org

cada dimecres fem barri

... a més de
700 botigues
dels eixos comercials
líniaeixample

L'únic setmanari de l'Eixample

EXPOSITORS:

- **Encants Nous**
Carrer de València, 548
1 expositor
- **Mercat Sagrada Família**
Carrer de Padilla, 255
3 expositors (Porta 1, 2 i al bar)
- **Mercat de la Concepció**
Carrer d'Aragó, 311
2 Expositors
(entrada per Aragó)
(entrada Floristeria)
- **Mercat del Ninot**
Carrer de Mallorca, 133
2 expositors
- **Mercat Sant Antoni**
Carrer Comte d'Urgell, 1
6 expositors
(Porta 1, 2, 3, 4, 5 i 6)
- **Supermercat Condis**
Carrer de Mallorca, 542
1 expositor
- **Mercat Fort Pienc**
Carrer d'Alí Bei, 105
1 expositor
- **Home Homing**
Carrer de Padilla, 243
1 expositor
- **Biblioteca Arús**
Pg. Sant Joan, 26
1 expositor
- **Vital-llit**
Galeries d'Encants Nous
Carrer de València, 548
1 expositor
- **ACURA**
Carrer del Bruc, 122
1 expositor
- **Esportiu Rocafort**
Carrer de Floridablanca, 41
1 expositor
- **Seu Districte de l'Eixample**
Carrer d'Aragó, 311
1 expositor
- **Darthy**
Carrer de Floridablanca, 114
1 expositor
- **PSC Barcelona**
Consell de Cent, 416
- **Espai Línia**
Girona, 52

No t'ho perdís

Foto: Pere Francesch/ACN

La imatge humana

El CaixaForum de Barcelona acaba d'inaugurar l'exposició *La imatge humana. Art, identitats i simbolisme*, que es podrà visitar fins al pròxim 22 d'octubre. Aquesta nova mostra és, segons l'organització, "un viatge a través del temps i de les cultures, un recorregut que no distingeix ni èpoques ni fronteres per mostrar un tema universal: com l'ésser humà s'ha representat i es representa a si mateix". Així doncs, l'exposició permet reflexionar sobre qüestions que no caduquen i que encara estan a l'ordre del dia, com ara l'ideal de bellesa, la divinitat o el poder.

Famosos

David i José Manuel Muñoz (Cornellà de Llobregat, 1976 i 1978), els Estopa, són un dels duos més estimats de Catalunya i de tot l'Estat. La seva carrera musical, amb la rumba catalana com a segell, és envejable, i el carisma i el bon rotllo que transmeten són els seus trets característics. És per això que tenen amics a tot arreu, també en el món de l'*streaming*. Ibai Llanos, el rei d'aquest sector, va voler comptar amb els germans Muñoz per a la inauguració de *La Velada del Año 3*, el seu gran esdeveniment. Així, van actuar al Cívitas Metropolitano de Madrid davant de 70.000 persones i, de manera virtual, van fer-ho davant dels més de tres milions de persones que van seguir el directe al canal de Twitch d'Ibai. *La Velada del Año* va tenir més representació catalana, amb la *influencer* Paula Gonu presentant la catifa vermella i l'*streamer* Cristinini conduint l'acte, entre d'altres.

La fitxa

QUI SÓN?

E S T O P A

SÓN FAMOSOS PER...

Ser els artistes més carismàtics

I tenir una carrera brillant amb la rumba com a segell

QUÈ HAN FET?

Donar el tret de sortida a 'La Velada del Año'

Ibai Llanos va voler comptar amb ells per al seu gran esdeveniment

A LES XARXES...

Tothom els aprecia

Els germans Muñoz van animar el públic presencial i virtual

Llibres

Zeitun
Sílvia Alberich

Quan la Nadine, amb vuit anys, va abandonar el Líban per ser adoptada per un matrimoni barceloní, va refugiar-se en els records i l'escriptura. Ara que voreja els quaranta, el que més desitja és tenir un fill. Fa quatre anys que amb el seu company se sotmeten a anàlisis i tractaments de fertilitat, però l'embaràs no arriba i la relació de parella es degrada dia a dia.

Teatre

Lali Symon
Sergi Belbel

La Lali és una gran estrella reconeguda i estimada pel seu públic. No és exactament una actriu, sinó més aviat una comedianta. I encara més concretament, una monologuista. Els seus xous, divertits, irònics i també punyents, delecten els espectadors als teatres i també a la televisió. Però ningú coneix la seva personalitat.

Al Teatre Romea de Barcelona.

Música

Tinc al cor el que no trobo al cap
Marialluïsa

Tinc al cor el que no trobo al cap (Bankrobber) és el títol de l'EP que acaba de publicar el grup igualadí Marialluïsa i amb el qual la banda es vol acomiadar per sempre dels escenaris. Aquest últim treball discogràfic inclou sis cançons, entre les quals n'hi ha dues d'inèdites i una d'elles ha comptat amb la producció de Joan Pons, d'El Petit de Cal Eril.

Pelis i sèries

Te estoy amando locamente
Alejandro Marín

Sevilla, 1977. En un moment en què l'homosexualitat és delictiva, la Reme, una mare tradicional moguda per l'amor pel seu fill, un adolescent aspirant a artista, s'involucionarà en el moviment LGBTI andalús, gestat paradoxalment al si de l'Església. El mític èxit de *Las Grecas* dona nom a aquesta pel·lícula que recorda les primeres mobilitzacions del col·lectiu a l'Estat.

ESTILS DE VIDA

Groc, taronja i verd, colors saludables

Foto: Freepik

i CARDIOLOGIA

Els colors groc, taronja i verd indiquen en les fruites i verdures la presència de carotens, compostos bioactius que s'associen a un menor risc de patir malalties cardiovasculars. Són, doncs, els colors de la salut, sempre que hi siguin de forma natural en els aliments, és clar. Aquesta és la conclusió d'un estudi de l'IDIBAPS publicat recentment a la revista *Clinical Nutrition*.

Als voluntaris de l'estudi, un grup de 200 persones d'entre 50 i 70 anys, se'ls va analitzar la concentració de carotens en sang i la presència de plaques d'ateroma a l'artèria caròtida, una causa d'infart de miocardi o d'ictus, ja que aquestes plaques dificulten la circulació de la sang fins al cor o al cervell. Les conclusions mostren que una elevada concentració de carotens a la sang pot frenar l'ateroesclerosi, és a dir, l'acumulació de greixos, i disminuir el risc de patir malalties cardiovasculars.

D'aquesta manera, una dieta rica en fruites i verdures i, per tant, en carotens, redueix el risc d'un infart o d'un ictus. Entre els aliments que en contenen més hi ha les pastanagues, els espinacs, l'enciam, els tomàquets, els moniatos, el bròquil, el meló taronja (cantalup), el pebrot, el mango o els albercocs.

Les claus .....

GREIXOS

L'ateroesclerosi és l'acumulació progressiva de greixos a la part interior dels vasos sanguinis de les persones

CAROTENS

Una major concentració de carotens en sang es tradueix en menor càrrega ateroscleròtica, especialment en les dones

DIETA

Una dieta rica en fruites i verdures i, per tant, en carotens, disminueix el risc de patir malalties cardiovasculars

ALIMENTS

Entre els aliments que contenen carotens hi ha els pebrots, les pastanagues, els espinacs, el bròquil o les nespres

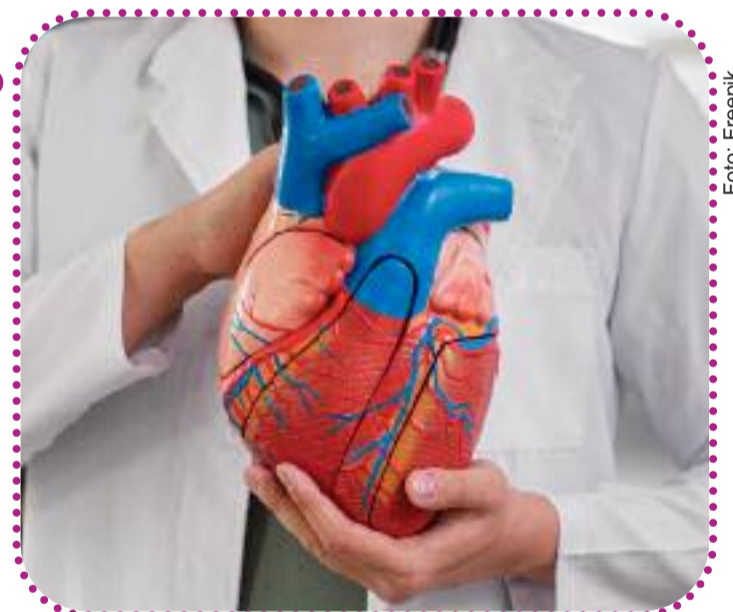

Foto: Freepik

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg

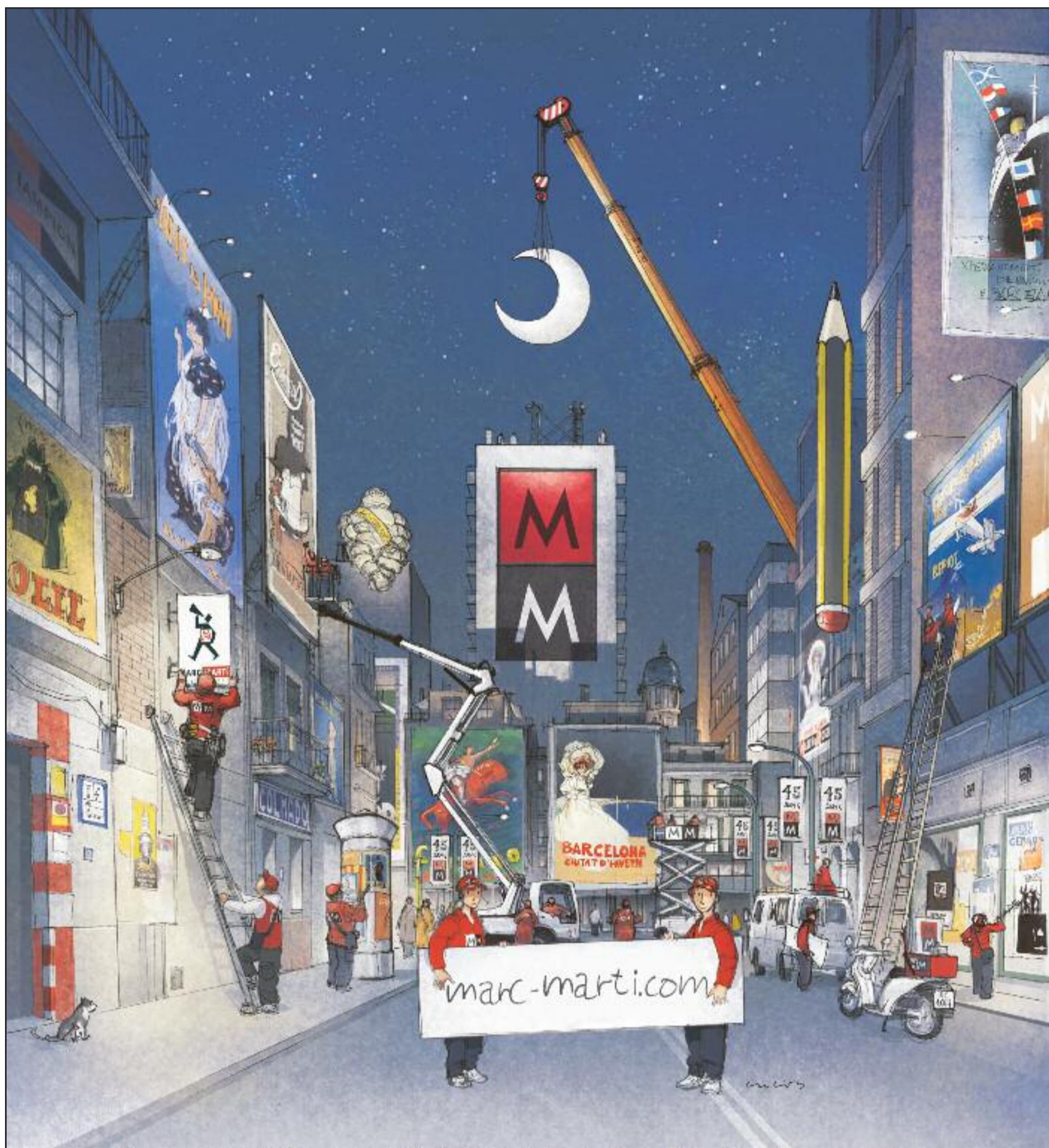

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
Barcelona

**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA

IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES